

Svensk Bretonklubb

Org nr 802414-1833

Rasklubb inom SKF

BretonBladet

Nr 2021/1

Ordföranden (denna) har ordet - för näst sista gången

Den 31 juli, i samband med 45+ jubileet i Älvkarleby, ska Svensk Bretonklubb välja en ny styrelse och en ny ordförande. Jag vill uppmana alla som är engagerade i bretonrasen och klubben att möta upp mangrant då. Valberedningen arbetar säkert för fullt med ett förslag till ny styrelse. Om Du som läser detta vill föreslå någon (eller dig själv) till en styrelsepost så ta kontakt med klubbens valberedning. Sammanställande där är Birgitta Rådman (birgittaradman@gmail.com).

Jag tillåter mig nu att bli lite nostalgisk och långrandig. 25 augusti 1993, efter ett dygn med storm på fjället, vandrar jag och jaktkompisarna från vägslutet vid Gråsjön upp mot vår ruta i Skäckerfjällen. På väg upp till vår tänkta jaktstart når vi som vanligt den lilla vandrarstugan nedanför Storfjället. Jag brukade skriva mitt namn och någon kommentar i stugans Gästbok. Jag tog tag i handtaget för att öppna, men dörren var hakad från insidan. Vadan detta? Efter ett par sekunder öppnades dörren och upptill en yvig blond kalufs och nedtill ett hundhuvud. Kalufsen tillhörde en finska och hundhuvudet satt på en liten hund av en ras jag aldrig sett tidigare. Finskan (flickvän till en av världens då ledande rallyförare), väldigt trevlig, förklarade att hon och hennes sällskap hade tvingats ta skydd för stormen kvällen innan och att hunden var en fågelhund av en ras som hette breton. De skulle vidare till en renvaktarstuga och en privatmark längre in vid foten av fjället.

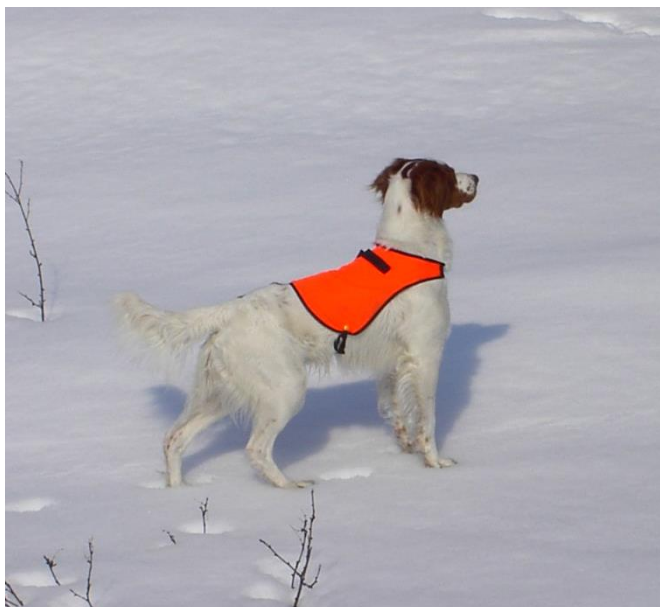
Vi vandrade vidare och startade vår jakt. Under en paus fram på dagen, efter dålig jakt, sitter vi på en hylla och kikarspanar över dalen nedanför. Det hade smällt flitigt där nere vilket störde litegrand. Vi ser två jägare och framför dom den lilla hunden som sydde marken framför med en fart som våra vorsther inte var i närheten av. Stånd och mera skott och - ja där apportionerar hunden en ripa och ja där en till. Och där drog hunden i gång igen och, det var väl tusan, nytt stånd, nya skott och ny apport. Vi fick också lite jakt fram på dagen men skjutandet nere i dalen oroade hela tiden och varför var det så lite fart på vorstharna?

Ett frö hade såtts och i takt med att vorstharna blev äldre och trögare och barnen flyttade ut

grodde det sakta. 1999 ringde jag mina första samtal till bretonuppfödare i Sverige och Norge. Nobben överallt. Tänker du jaga ripa - nej mest skog. Har du gått jaktprov - nej. Har du tänkt gå jaktprov - nej. "Trevligt att du hörde av dig men min lista är full". Nya försök 2000 och trots lite modifierade och lätt lögnaktiga svar - samma "tack men min lista är full". Så svarar Tone, som bodde i Lilleström utanför Oslo, att "jag har 6 intresserade köpare men jag sätter dig på listan som nr 7 och din bekanting Kjell får nr 8". Liten chans men ändå en chans. Jag håller kontakten och ringer dagen efter den förväntade valpningen. Tone svarar - jo det gick bra - det blev 10 valpar, 7 tikar och 3 hanar, 6 tikar är tingade och du får välja först bland hanarna och sedan Kjell. När valparna är 4 veckor ska det bestämmas. Vi kör Hudiksvall - Filipstad - Lilleström. Kjells dotter Karin är med och fattar tycke för den valp jag, utifrån bilderna, uttalat intresse för. Den valpen somnar i Karins knä efter att ha fått mat. Kvar är den andra orangevita valpen som stökar omkring med den svarta valpen. Vi ska ha en vit-orange men ska jag hävde min rätt att välja först - det är uppenbart vilken valp Kjell och Karin nu vill ha.

Tones 10-åriga dotter finns hela tiden där kring valplådan. Hon sysslar mest med den andra vit-orangea och jag pratar med henne. Vad tycker du om valparna? "Jag älskar alla". Har du någon favorit? Jo det är den här säger hon och lyfter upp den vit-orangea. Varför då? Jo den kommer alltid först fram och hälsar, den tittar alltid på mig, den vill alltid leka och den är kvickast. "Den valpen får sova i min säng ibland, den är så gosig". Och där och då börjar ett nytt liv - livet som ägare till en breton.

Ett mirakel som döps till Chivas och som vid 7 månaders ålder springer i åttor kring de gamla vorstharana, som redan söker och finner fågel, står fast, gör rykande avancer och är lugn i flog och signalskott. Bollar och pinnar hämtar han gärna men någon egentlig apportdressyr har vi inte hunnit med. Det är ett bra år för orrarna och brytande mina föresatser faller jag en orre då han för tredje gången samma dag står. Våra ögon möts, jag säger apport och Chivas gör en klockren 1: a pris apport med en perfekt, sittande avlämning.

Chivas i stånd

Några år senare är han jaktchampion, har placerat sig flera gånger i VK (vinnarklass/segrarklass) i Norge, gått till semifinal i både NM-högfjäll och NM-vinter, varit "lärare i jakt med stående fågelhund på skogsbruksgymnasiet" och i princip förtrollat alla i bekantskapskretsen. Självt har jag utbildat mig till jaktprovsdomare, den första som kommer direkt ur Bretonklubben.

Då var det dags att "betala tillbaka". Vid ett jaktprov i Tossåsen i mars 2008 blev jag, utan att först ha tillfrågats, vald till ordförande i Bretonklubben....

Fortsättning följer i juninumret av BretonBladet. Glöm inte att planera in årsmötet 31 juli!

// Lennart

Corona och Bretonklubbens aktiviteter

Både Utställningar och Jaktprov har blivit inställda i början av vintersäsongen p.g.a corona, så inga resultat i detta nr.

Om det inte blir hårdare corona-restriktioner från FHM eller SKK, så kommer Bretonklubben att arrangera fyra Jaktprov i vinter med corona-anpassade restriktioner. Max 7 startande hundförare/parti.

Inga gemensamma aktiviteter kommer genomföras inomhus.

Håll er uppdaterad på breton.se/corona om vilka corona-restriktioner som gäller inför Jaktproven.

Valpkullar på gång

För närvarande ingen parning i kategori 3

Kennel/Hundar Kategori 1	Parning	Valpning	Leverans
Lill-Gemons Kennel Rickardssons Idi och Lill-Gemons Lava	2021-02-20		
Ulf Graipe, Östersund Kamvatnet's Fant och Lill-Gemons Liva	2021-01-24		

Kennel/Hundar Kategori 2	Parning	Valpning	Leverans
Robert o Minna Widestedt, Umeå Krutönna's Smirnoff och Bekkauren's First Princess Senya			
Strömforsens Kennel Vistasdalens Boss och Strömforsens Klara			
Eirams Kennel Nugget de Tremouard och Eirams Heta Herta			
Petter Rosberg, Vilhelmina Pålalmens Kingen och Rickardssons Saxa	2021-01-04		
Jonas Fagerman, Sävar Strömforsens Kace och Jaktåsens Er Lykka	2020-02-05		

Du som går i valpköpartankar håll koll på hemsidan för snabbare uppdatering.

Förbannade skithund

Text o foto: Stig-Åke "Pigge" Göransson

Pendeluret i köket slår elva tunga slag. Ett kompakt mörker råder utanför vårt hus. Har för en stund sedan slagit av TVn. Ett fantastiskt program har jag sett, A Life On Our Planet, en dokumentär av och med David Attenborough. Är i stunden alldeles för uppspelt för att kunna gå och lägga mig. Hustru Eva och våra två familjemedlemmar och mina jaktkompisar bretonhundarna Origo och Speedo har redan krupit ner på sina sovplatser och huset är totalt tyst, det enda som hörs är tickandet från det gamla pendeluret i köket.

Jag sätter mig vid köksbordet bara för att varva ner en stund. I skenet från lyktan ute på garageuppfarten ser jag att trädet med paradisäpplen är helt täckt av fluffig snö. Oj, vad snö vi har i år far genom mitt huvud. Det är som om denna coronavinter vill isolera oss även bokstavligt. När jag sitter där med mina funderingar börjar det dyka upp händelser ur mitt jägarliv, en del sorgliga men för det mesta bara dråpliga. Det kommer upp både gammalt och nytt och det bara forsar genom min hjärna. Efter lite fundering beslutar jag mig för att skriva ner några av minnena.

Det börjar med Benke, en riktig hårding, tuff på ytan men en genomsnäll och omtänksam kompis. Tyvärr lämnade Benke in sina verktyg för ett par år sedan. Han var en inbiten harjägare och hade alltid duktiga Hamiltonstövare. Vid ett tillfälle när vi jagade tillsammans lyckades jag med bedriften att skjuta bom på en hare som drevs av en av Benkes duktiga hundar. Det spelade ingen roll att jag förklarade att haren dök upp allt för nära mig och i en fruktansvärd fart. Jag fick höra samma nedvärderande berättelse upprepade gånger. Kommentaren kunde komma vid alla möjliga tillfällen, i bastun, när vi samlades flera jägare eller bara så där rakt upp och ner när vi träffades. Alltid med glimten i ögat men ändå såg jag fram emot den dag när jag själv skulle få en hållhake på min kompis. Det dröjde dock flera år innan tillfället dök upp.

Befann mig uppe på Rovavaara i jaktkojan. Min då rutinerade jaktkompis bretonhunden Tarras fanns med vid min sida. Jag hade bestämt mig för att stiga upp före soluppgången och i det första morgonljuset jaga av Rovavaaras norra sluttning tillsammans med Tarras.

Jakten skulle gå helt nära de jaktkojor som finns uppe på Rova, allt för att vara före de andra kompisarna innan de vaknade i sina kojor och skulle kunna störa jakten med morgonpink och hundrastning. Plötsligt hör jag ett skott uppifrån berget och med riktning mot Benkes koja. Det hörs tydligt att det är ett skott från ett kulvapen av klenare kaliber. Det smäller igen inte bara en utan två gånger. Jag har nu av ren nyfikenhet tagit mig upp till Benkes koja. Efter en lätt knackning på ytterdörren tar jag mig in i värmen. Benke sitter i bara kalsingarna med ryggen vänd mot mig vid fönstret ut mot vallen. Jag ser att pipan på hans fågelstudsare sticker ut genom det öppna fönstret. Agneta, Benkes fru tittar på mig, ler ett snett leende och skakar sakta på huvudet. Vad skjuter du på frågar jag försiktigt. Det sitter ju för f..n en orrtupp i skogsbrynet på andra sidan vallen blir svaret. Jag tar mig försiktigt fram till fönstret, det sitter mycket riktigt en orrtupp i en asp på andra sidan vallen, ändå kan jag nästan inte hålla mig för skratt. I det stegrande ljuset ser jag någonting annat än vad Benke har sett. Hur många skott har du skjutit på den frågar jag, fyra blir svaret, orren måste ju vara stendöd och har fastnat i grenverket konstaterar Benke. Konstig orrtupp opponerar jag mig, jag tycker det lyser både rött och gult i fjäderdräkten.

Nimbus och Origo

Sanningen kom förmodligen som ett slag i ansiktet på Benke. I det skumma morgonljuset hade han tagit den av Niklas, tio år, i syslöjden tillverkade orrbulvanen för en riktig orrtupp. Niklas och hans far Stig hade monterat upp bulvanen sent på eftermiddag dagen före händelsen. Han har skjutit sönder min orre pappa beklagade sig Niklas. Du kan säkert göra en ny i slöjden blev rådet från Stig, men du behöver ju inte göra den i blommigt tyg denna gång, då kanske Benke skjuter sönder den igen.

Jag behöver väl knappas nämna att alla glirningar om ett bommat skott på hare var som bortblåst från alla berättelser om våra gemensamma jaktäventyr efter denna lilla fadäs.

Även i nästa händelse är Benke inblandad. Vid tillfället hade jag bretonhunden Strömforsens Nimbus i min ägo, en av de snällaste och mest lojala hundar jag fått fördelen att jaga tillsammans med.

Benke och jag skulle jaga fågel längst uppe i norra änden av berget Ladvivaara. En stor helt öppen och väldigt blöt myr ansluter mot berget i nordväst. I kanten av just den myren skulle vi jaga. Nimbus gick som vanligt inte allt för stort men i bra fart. Vi hade färdats i kanske en halv timme när Nimbus börjar visa att det finns fågel i närheten. Han följer en löpa in i tätningarna i kanten av myren, nästan omöjligt att följa hunden så han försvinner i blötan och det tjocka riset. Där inne hittar vi honom aldrig viskar Benke till mig. Lugn reflekterade jag, Nimbus rapporterar så det är lugnt. Mycket riktigt, efter ett tag kommer Nimbus in mot oss och jag såg på honom att han hade fågel på gång.

Bara för att låta harjägaren få uppleva ett riktigt fågelarbete med stående fågelhund sade jag till honom att följa Nimbus, då kommer du att få en rejäl skottchans uppmuntrade jag. Jag kommer att finnas bakom er visade jag med en tumme upp.

Nimbus tittade frågande på mig sedan på Benke, med ett tecken från mig drog Nimbus iväg med Benke ett tiotal meter bakom. Onda aningar började gnaga, det stämmer inte, Nimbus drar ju in i granskogen och torrbacken söder om oss. Känner instinktivt att jag inte skall följa med in i gammelskogen. Jag väntar vid den risiga myrkanten. Nimbus kommer efter ett tag tillbaka till mig, helt ensam. Han tittar uppfodrande på mig och drar sakta ut mot myrkanten och det täta riset. Det slår mig plötsligt att min lojale jaktkompis Nimbus har lurat bort min jaktkompis Benke bara för att han vill att det skall vara jag som fäller fågel för honom i just det här läget. Antagandet var förmodligen helt riktigt. En ripa fick följa med hem i ryggsäcken efter det att Nimbus hade visat mig var en liten kull på fem fåglar befann sig. När Benke slutligen kom ut ur den täta gammelskogen efter det att skottet mot ripan som hade fallit hördes, får jag höra vilken typ

av hund jag har. "Förbannade skithund som inte kan förstå när han jagar för en riktig jägare". Oss emellan såg jag ett litet leende i Benkes annars stenhårda ansikte.

Jag har funderat en hel del på varför våran jakttripp blev som den blev just denna dag. Något svar har aldrig dykt upp mitt minne, allt slutar nämligen inte här. Vi fortsatte att jaga längs den långa myrkanten. Efter ett tag ser vi hur Nimbus kryper in i stånd, precis i kanten av den öppna och ganska blöta stormyren. Försiktigt går vi gemensamt upp mot hunden. Gå upp till vänster om hunden visar jag med tecken till Benke. Sakta går vi igenom det låga ripriset och parerar de värsta sumphålen upp mot hunden. Nästan inne på skjutavstånd hör jag ett kraftigt plask till vänster om mig. En ramsa med svordomar som inte gör sig lämpliga i tryck hörs också. En fin ripkull går på vingar och försvinner ut över den öppna myren, definitivt utom skjutavstånd. Nimbus löser ståndet och återvänder till mig efter att ha gjort en sista kontroll av att ingen fågel ligger kvar och trycker.

När jag tittar efter Benke till vänster om mig ser jag inte honom omedelbart. Som ett klubbslag i huvudet slår det mig, "Kallkällan" den syns ju tydligt även om den är täckt av ett lager av grön mossa eller om det är alger, men färgen är ju ljusgrön och skiljer sig markant från omgivningen. Hur som helst så upptäcker jag min tvåfotade jaktkompis stående i vatten upp till armhålorna. Geväret använder han som en säkerhets bom uppe på kanten av kallkällan. När vi med gemensamma krafter lyckats få Benke ur vattnet frågar jag, hur kunde du missa kallkällan? Det är den där förb...de hundens fel. Jag var helt koncentrerad på hunden och marken framför honom förklarar, en med alger klängande på kroppen och dyngsur Benke.

Jakturen tog slut för just den här dagen. Benke som var ett tiotal år äldre än vad jag är drabbades av sjukdomar i flera faser. Det jag just har berättat om blev ett av de sista jaktäventyr vi upplevde tillsammans.

Benke, oerhört saknad men aldrig glömd. En toppenkompis i både vått och torrt.

Skitjakt på Er go vänner.

Bretonhälsningar
Stig-Åke "Pigge" Göransson

Du kommer väl ihåg att.....

- hålla dig uppdaterad via klubbens hemsida breton.se
- corona ställde till det för Svensk Bretonklubb´s 45-årsjubileum med rasspecialutställning. Nu är det klart! Det blir i stället ett **45+ jubileum 30/7 - 1/8 2021**.
I samband med jubileet blir det även **årsmöte, 31/7** på plats i Älvkarleby.
Boka in detta i era kalendrar redan nu.

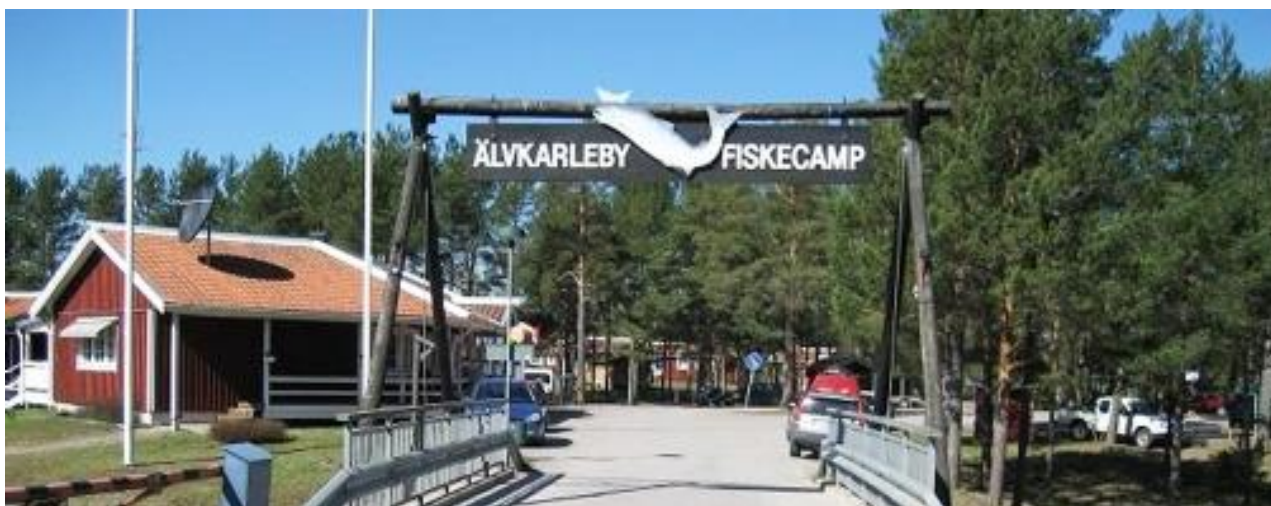

Foto: Fiskecampen

- **sända bidrag till BretonBladet och klubbens hemsida/fb-sida.**
Skicka in ditt material till webmaster@breton.se
Webmaster bedömer om materialet passar bäst på klubbens hemsida/facebook sida eller i BretonBladet. Webmaster vidarebefordrar material som ska in i BretonBladet så ni behöver inte fundera vart ni ska skicka.
Texten skickas helst i word och bilderna separat. Tänk på att bilder som ska tryckas behöver vara högupplösta. För bilder till hemsida eller andra digitala medier krävs inte lika mycket.
Bilder till Bladet kan komma att beskäras.

**kommande deadlines för att få med artiklar i Bladet är:
2021-06-04, 2021-09-07, 2021-12-04.**

- **följa Bretonklubbens betalningsrutin för, startavgifter mm.**
För att ha en bra service mot våra medlemmar och för att minimera Bretonklubbens administration skickar vi via vårt bokföringssystem ut fakturor per mail både för betalning av startavgift för Jaktprov och Utställningar. Fakturan kan betalas till klubbens bankgiro eller via SWISH.
Fakturan innehåller ett individuellt OCR-nr som ni måste ange på betalningen. Genom OCR-numret hanterar bokföringssystemet fakturan så att den automatiskt bokförs på medlem och typ av betalning.
Fakturan har en QR-kod, så att ni som önskar kan skanna och betala med er bank-app.

Detta innebär självklart att det är extra viktigt att vi har rätt mail till er. Om ni har bytt mail eller är medvetna om att vi skulle ha fel mail till er, ber vi er att skicka rätt mail-adress till medlemsansvarig@breton.se.

Om du absolut inte vill ha fakturan per mail, utan per papperspost, kontakta Bretonklubbens kassör, kassor@breton.se och ange din postadress.

OBS! BETALA ALLTSÅ INGEN STARTAVGIFT FÖRE NI FÅTT EN FAKTURA! OBS!

Bretonträff i Boden 2021-06-05 - 06

Norrbotten Södra planerar för en bretonträff ute på Grangärda utanför Boden 2021-06-05–06. I coronatider vet vi ju ingenting om framtiden men om allt faller på plats genomför vi det hela angiven tid. Om något strular till det skjuter vi på tiden i likhet med förra året.

Tanken är att vi skall träffas ute på Grangärda och ha trevligt tillsammans likt tidigare år. Som vanligt planerar jag för en jaktdressyrkurs i samband med träffen. Har åter igen lyckats få den erkänt duktiga instruktören Saila Suorsa att ställa upp för att utveckla oss bretonföreare.

I skrivande stund kan jag inte ange kostnaden för att delta i jaktdressyrkursen men det kommer att ligga någonstans mellan (för oss medlemmar i Bretonklubben) 200 kr och 700 kr beroende på om vi får någon sponsring från vår styrelse eller inte.

Jag kommer att lägga ut en anmälningslista till själva dressyrkursen med aktuell kostnad på klubbens hemsida någon gång i mitten - slutet av april. Först till kvarnen kommer att gälla, max 12 deltagare i jaktdressyrkursen gäller.

Jag kommer att återkomma med detaljer om tidpunkt för träffen och anvisningar om anmälan och deltagande i jaktdressyrkursen på bretonklubbens hemsida.

Ha det
Bretonhälsningar.
Stig-Åke "Pigge" Göransson
Regionsombud Bretonklubben Norrbotten Södra

Bretonklubben bjuder in till
Breton-SM 2021 fjäll
4 september i Mittådalen.

Mer info kommer.

/ Bretonklubben Jämtland/Härjedalen

Detta gäller vid återbud till jaktprov.

- Alla som lämnar Återbud får betala **25 %** oavsett anledning.
Undantag: om det är en corona-relaterad orsak (intyg krävs) - **0 %** debitering.
- Lämnas Återbud senare än de **sista 5 dagarna** före provstart– debiteras alltid **100 %** betalning av startavgiften.
Undantag: om **intyg** på giltig orsak skickats till kassor@breton.se före provstart - **25 % deb.**
- Alla Återbud ska enbart lämnas via **Återbud-web-formuläret** (skickas per automatik till Provledare). Detta gäller även hundar på **Reservlistan**. Alltså även Reservplatshundar ska lämna Återbud omgående om de får förhinder.
- **Reserver betalar 0 kr vid Återbud**, så länge som de står på Reservlistan.
- Om någon från Reservlistan **tackar NEJ** till erbjuden startplats, får de betala **25 % respektive 100 %**
- **Regler för Intyg:** Vid skada eller sjukdom för hund/förare krävs veterinär/läkarintyg. För corona-orsak eller löptik krävs intyg av någon för SKF känd person.
Om inget intyg skickats till Kassören vid provstart, kommer inget intyg efterfrågas och full avgift debiteras per automatik.

Avs: Svensk Bretonklubb
c/o Birgitta Rådman
Kallsta 155
836 92 LIT

Svensk Bretonklubb

Rasklubb inom Specialklubb för Kontinentala Fågelhundar

E-post: info@breton.se

Telefon, sekr: +46(0)72 717 42 82

E-post, sekr: sekreterare@breton.se

E-post, webmaster: webmaster@breton.se

E-post, medlemsansv: medlemsansvarig@breton.se

Medlem 2021

Medlemsavgift : 350:-

Familjemedlem: 100:-

Vill du bli medlem eller har nya kontaktuppgifter, gå in på klubbens hemsida för registrering/ändring.

Medlemsansvarig kan också bistå vid behov.

Medlemmar kan delta i klubbens olika aktiviteter mm. Det är också krav på att vara medlem i Bretonklubben (eller annan SKF-klubb) för att få starta på jaktprov.

Som medlem får du bland annat BretonBladet fyra gånger per år.

Tveka inte att kontakta någon i styrelsen eller ditt regionombud när du har något förslag eller undrar över något.

Stort Tack till våra sponsorer.

BOZITA
ROBUR
SWEDISH FUNCTIONAL QUALITY

— SKAPAR —
VINNARE

I Vårgårda tillverkas Bozita Robur – ett vete- och spannmålsfritt superpremiumfoder med en stor andel färskt kött. Råvarorna är av högsta kvalitet och det breda sortimentet innefattar allt från valp till senior och från låg aktivitetsnivå till de allra mest krävande ansträngningar.

VETE- OCH SPANNMÅLSFRITT
HÖGKVALITET PROTEIN
STÄRKER HÄLSAN

